

De Sliedrechtse Boslaan (Foto: Henny van de Bos)

De Boslaan was een prachtige wandellaan met aan beide zijden flinke dikke bomen. Helaas zijn veel bomen in de hongerwinter van 1944/1945 beland in de potkachtjes van Sliedrechtse inwoners. Na de oorlog kon men wel de boomstronken zien, maar de bomen waren verdwenen. Er zijn toen wel weer nieuwe geplant, maar vanwege de nieuwbouw in de Oostwijk is een groot gedeelte in 1962/63 verloren gegaan. (BL)

Waerom allevel naer Baoli?

't Lôôp tege 't end van 't jaer as 'k aan dut stuksie begin te schrijve en dà 's voor veul mense toch 'n tijd van trugblikke en bezinning. Onwillekeurig denk 'k dan ok aan de verschaaijene verre raaize die 'k hê gemaakt en wat wazze nou de drijfvere om die raaize te gaon maoke?

A 'k me nou bepaarekt tot de raaize naer Baoli kom 'k tot de slotsom dà 'k in êêste instansie naer voormaolig Indië wou omdà m'n interesse was gewekt deur 'n tante vâ me moeder die daer hêel wat jaere hà geweund. Heur man had 'r gebaggerd. Ze vertelde allevel hêel boeiend over Indië. Ik wier hierdeur nieuwsgierig naer dà land en ben d'r toe voor 't êêst in 1992 naertoe gegaon. Dà viel zô goed in de smaok, dà 'k 'r nog dikkels ben truggewist. Aa mijn wier dikkels gevraegd waerom 'k toch allevel truggong naer Baoli. Ze vroege onder aandere: "Je hê nou toch onderdehand wel aalles gezien en beleefd daer? Wat hê je d'r nou nog meer te zoeke? Gaot dà nou nooit vervele?"

Daer wi 'k hier 'n verklaoring voor perbere te geve. Wà beweeg mijn nou om hêël d'n tijd trug te gaon naer 't 'Godenaailand'? Nou, bij aankomst op Baoli voel ik me aal z'n daege een hortie ontheemd. Werschiijnlijk komt dà omdà je nae een raais van tetaol meer as 24 uur plotverlore tije op 'n vliegveld staot waer d'r niks meer klopt van de wèrld die je net verlaete het. Aalles, mor dan ok aalles is aandere: de taol, de inweuners, de tijd, de geure, de temperatuur, de gelouje, de kleure, de netuur, de regen en de wind. Kortom, een arsenaol aan onbekende zaake die op ie afkomme. Daerdeur kom ie in verwarring, en je zintuige perbere d'r aage af te sluite van zô 'n veulhaaid aan nieuwe indrukke.

Daer stao tegenover dà ze d'r ok staarek deur geprikkeld worre. Je wil je aage d'r haostig in onderdompele en onderdêël uitmaoke van die saomeleving en ok 't chaotische en aareg drukke verkeer zellef meemaoke. Werschiijnlijk is de reletief korte tijd van de raais, 't achterlaete van luxe en comfort d'r de oorzaak van dà je 't gevoel het dà je in 't onbekende ben gestort. Vroeger duurde die verre raaiweke of zellefs maonde en kò je langzaam wenne aan die grôote overgang. Dà 's verleeje tijd. Onze gêest het 'r moeite mee om de snelhaaid van 't lichaam bij te bêene. Ikke drink in 'n bekend warungsie, een winkeltjie of resteraantje, een dranksie, maok 'n praotjie met 'n Baolinese ober en heb op die manier al gaauw 't ritme van de 'nieuwe' wèrld weer te pakke, en kan d'r dan rap ten volle van geniete. Aalle jaere herhaolt die cultuurschok z'n aage, en meschie is dat wel de rede dat 't 'Godenaailand' nooit verveelt. Mor ondanks al dut moois gaot 't gezegde: 'Oôst west, thuis best' toch ok hier op. In Slierecht weer langs de Maarewesingel of deur de Boslaon lôope, maok een mens ok hêël aareg blij en dà zou 'k alleewel voor gêên goud wille misse. Je besef dan pas echt hoe goed we 't hier voor mekaar hebbe!

Piet van Grietjies